

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

המערערים

1. דניאל מלול
2. ליאורה מלול
ע"י ב"כ עוה"ד דוד ברנס

נגד

המשיב

פקיד שומה אילת
ע"י ב"כ עוה"ד ירון פנש – פמד"א

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
1. זהו פסק דין בערעור על שומה שהוציא המשיב למערערים על פי מיטב השפיטה לשנות המס 2008-2012. הוחלט לדחות את הערעור, ולהלן הנימוקים.
2. המערערים, הינם בני זוג הנשואים זל"ז, אשר התגוררו במשך שנים רבות באירופה, וניהלו שם עסקים שונים. המערערת שבה ארצה בשנת 2000 והמערער שב ארצה בשנת 2003. לגרסת המערערים, עם הגיעם ארצה המשיכו להתפרנס מעסקיהם הפעילים שנותרו בחו"ל ורכשו בארץ מספר נכסי מקרקעין שאת חלקם השכירו. הכל מן התקבולים שקיבלו מעסקיהם האמורים. המערערים לא דיווחו בדוחות שהגישו לשנות המס האמורות – 2008-2012, על הכנסות מעסק בישראל בתקופה הרלוונטית.
- המשיב גורס, בהסתמך על ממצאי חקירה פלילית של משטרת ישראל, כי התמונה שהציגו המערערים, אינה שלמה, וכי בפועל הפעילו באילת – עיר מגוריהם, מספר מועדוני הימורים אשר הניבו להם במהלך שנות המס שבמחלוקת הכנסות בסך של 10,000,000 ₪ לפחות. בנוסף, לטענת המשיב, נמנעו המערערים מלדווח על מקצת ההכנסות מעסק השייך להם בגרמניה, בסך של 40,000 ₪ לשנה לפחות. במהלך דיוני השומה הכחישו המערערים כי ניהלו את עסקי ההימורים הנטענים, ולא הציגו בפני המשיב ספרי חשבונות לעניין פעילותם בתחום זה, חרף דרישתו לעשות כן. בהישען על הראיות המנהליות, שהינן בעיקרן, הראיות הגולמיות בתיק החקירה המשטרתי, קבע המשיב, כי המערערים הפעילו את עסקי ההימורים הנטענים, לרבות באמצעות "אנשי קש", או, כפי שנהוג לכנותם בענף ההימורים: "קופים". נוכח העובדה כי המערערים לא המציאו ספרי חשבונות לעניין פעילות זו, קבע המשיב, כי יש לראותם כמי שחייבים לנהלי פנקסי חשבונות על פי דין, ולא ניהלו אותם. בהתאם, ועל יסוד הראיות ששיקפו לסברת המשיב, את סכום המינימום של הכנסות המערערים מעסקי ההימורים, ערך המשיב למערערים שומה לפי מיטב השפיטה, אשר במסגרתה חייב את המערערים, במס בשיעור מוגדל, על ההכנסה שקבע, בשל אי ניהול פנקסים. זאת, מכח סמכותו על פי הוראת סעיף 191ב לפקודה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 14-03-62251

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 במסגרת השומה קבע המשיב הכנסה מעסקי ההימורים בכל אחת מהשנים 2008-2011, בסך
2 2,598,000 ₪, ואילו בגין שנת 2012 נקבעה הכנסה על סך 1,167,320 ₪ - חישוב יחסי, בהתאם
3 לתקופת הפעלת עסק ההימורים, עד סגירתו בצו המשטרה. לסכומים האמורים, הוסיף
4 המשיב סך של 40,000 ₪ לשנה, בגין הכנסת המערערים על פי קביעתו, מעסק שניהלו
5 בגרמניה. סכום ההכנסה השנתית – 2,598,000 ₪ חושב על פי נתון של פדיון ממוצע למשמרת
6 (שנמשכה, ע"פ הראיות, שמונה שעות) בסך 3,500 ₪, במכפלה של 3 משמרות ביממה, ו- 300
7 ימי עבודה בשנה ובניכוי הוצאות שכירות, משכורות ושונות, על פי הראיות שעליהן הסתמך
8 המשיב מתוך תיק החקירה.

9
10 בהתאם, חייב המשיב את המערערים במס – כאמור, בשיעור מוגדל בשל אי ניהול פנקסים –
11 בסכומים הבאים: לשנת 2008 - 1,454,642 ₪, לשנת 2009 - 1,681,942 ₪, לשנת 2010 -
12 1,656,229 ₪, לשנת 2011 - 1,659,864 ₪, ולשנת 2012 - 733,911 ₪.

13
14 יצויין, כי החקירה הפלילית נגד המערערים הובילה להאשמתם במסגרת ת"פ 40883-02-13
15 של בית משפט זה, בכתב אישום הכולל מספר אישומים, שבמסגרתם מיוחסות למערערים,
16 בין היתר, עבירות רבות, של ניהול משחקים אסורים, הלבנת הון, מרמה, עבירות מס, ועוד.
17 במסגרת העובדות שבאישום השני, בכתב האישום, נטען כי המערערים "כתוצאה מניהול
18 ואחזקת המקומות למשחקים אסורים הנ"ל וכן כתוצאה מאירגון המשחקים האסורים,
19 הפיקו רכוש והכנסות בסכום מדוייק שאינו ידוע למאשימה במדוייק, אך של לפחות 10
20 מיליוני ₪. הכנסות הנאשמים מהימורים מהוות "רכוש אסור" כהגדרתו בחוק איסור
21 הלבנת הון...".

22
23 ביום 10.05.17 ניתנה הכרעת דין בת"פ 40883-02-13 האמור (כב' ס. הנשיאה, הש' נ.
24 זלוצ'ובר), אשר במסגרתה הורשעו המערערים, בבצוע העבירות שיוחסו להם בכתב
25 האישום. אין מדובר כמובן, בפסק דין חלוט, משטרם הסתיים ההליך הפלילי, וע"כ בשלב
26 זה, ממצאי הכרעת הדין ומסקנותיה, אינם קבילים בענייננו.

27
28 יצויין עוד, כי סמוך לאחר עריכת השומה והגשת כתב האישום בת"פ 40883-02-13, אך בטרם
29 קיום שלב ההשגה, נעתר בית המשפט לבקשת המשיב, והוציא צו עיקול על רכושם של
30 המערערים, לרבות חשבונות בנק, כלי רכב, נדל"ן וכסף מזומן שנתפס ברשותם. זאת במסגרת
31 ת"א 13-03-39630. המערערים ביקשו לבטל את צו העיקול ולאחר שהתקיים דיון בבקשה,
32 דחה בית המשפט בהחלטתו מיום 28.8.13 (כב' הנשיא כתארו אז, הש' י. אלון), את בקשת
33 המערערים.

34

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 בהחלטה האמורה נקבע בין היתר: "לאחר בחינת בקשת העיקול על נספחיה המרובים,
2 בקשת ביטול העיקול שבפני וטענות הצדדים בכתב ובדיונים על פה שהתקיימו בעניין זה –
3 לא מצאתי מקום לשנות מהצו הזמני נשוא בקשה זו.
4

5 השומות שהוציא פקיד השומה נסמכות על חומרי החקירה מהם עולות הראיות הלכאוריות
6 לפיהן במהלך שנות המס שבנדון – ניהל והפעיל המבקש 1 (דניאל מלול) בשיתוף עם רעייתו
7 (המבקשת 2) רשת מועדוני הימורים במקומות שונים בעיר אילת. כמפורט באותן ראיות
8 לכאוריות ניתנו הודעות של מהמרים שהימרו באותם המקומות ושל אנשים שעסקו
9 בהפעלתם מטעם המבקשים בדבר היקפי ההימורים.
10 המבקשים השמיטו מדוחות המס שהגישו לאותן השנים מקור הכנסה זה מכל וכל.
11

12 הוא הדין במקור הכנסה נוסף של המבקש – הכנסות שוטפות שהוזרמו לו בשנות המס –
13 בגין שותפותו בבעלות במועדוני חשפנות בגרמניה ובעסקים הקשורים בהם.
14 המדובר על פני הדברים בתשתית ראיות לכאורית מכוחה הוציא פקיד השומה את השומות
15 שבנדון מכח סמכותו לפי סעיף 194(א)(2) לפקודה.
16

17 בתצהיר התומך את הבקשה להסרת העיקול, המבקש אינו מכחיש כל עיקר את עיסוקו
18 הלכאורי במועדוני הימורים או את מקור ההכנסה הנוסף ממועדוני חשפנות בגרמניה.
19 טענתו היחידה בתצהיר הינה כי בשנה פלונית מחמש שנות המס – נשוא השומות- אחד
20 ממועדוני ההימורים כבר לא היה בהחזקתו מחמת תום מועד השכירות והוצאת צו סגירה
21 מינהלי.

22 לאור זאת ולאור הפירוט הרב שבחומרי החקירה הרבים שצורפו לבקשת העיקול, לא מצאתי
23 בטענות המבקשים מאומה לגרוע, בשלב זה של הדברים, מסבירותן הלכאורית של השומות
24 נשוא העיקולים". בהמשך נקבע: "בשלב זה של הדברים ובהעדר הכחשה או ראיה כלשהי
25 לסתור מצד המבקשים, מקים חומר החקירה שצורף לבקשת העיקול תשתית ראייתית
26 לכאורית לשומות שהוצאו (הכל כמובן בכפוף להליכי ההשגה והערעור עפ"י דין)".
27

28 במסגרת נימוקי הערעור טענו המערערים, בין היתר, כי לא עמדה בפני המשיב תשתית
29 ראייתית מספקת לביסוס מסקנתו בדבר ניהול עסקי ההימורים הנטענים, על ידי המערערים.
30

31 המערערים טענו גם, כי השומה מופרכת לגופה, כי קביעת סכום ההכנסה לא בוססה על ראיות
32 של ממש, וכי גם אילו הפיקו המערערים את ההכנסה אותה קבע המשיב, הרי שלא ייתכן, כי
33 המס בגינה יעמוד על כ- שלושה רבעים ממנה.

34 בהמשך ההליך ובסיכומיהם, הוסיפו המערערים וטענו, כי השומה הוצאה, תוך אפלייתם
35 לרעה, ביחס למפעילי עסקי הימורים אחרים בעיר, להם הוצאו שומות קטנות בהרבה, וביחס
36 לאדם אחר, אשר לו ייחס מי מהנחקרים במסגרת החקירה פלילית, שותפות עם המערערים

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 בעסקי ההימורים, ואשר המשיב לא הוציא לו שומה לפי מיטב השפיטה. לסברת המערערים,
2 המשיב פעל כלפיהם, בעקבות משטרת ישראל, בדרך של "אכיפה בררנית", ושרירות, עד כדי
3 התנכלות ממש.
4
5 6. הראיות המנהליות, אשר עליהן הסתמך המשיב כאשר ערך את השומה, צורפו ברובן, לתצהיר
6 עדותו הראשית של עד המשיב, מר אורן וייס – ממונה (ניהול ספרים), במשרד פקיד השומה
7 באילת, אשר הוציא למערערים את השומות בשנות המס שבמחלוקת, ואשר העיד מטעם
8 המשיב במסגרת הערעור. הראיות הרלוונטיות להחלטת המשיב, הינן, בתמצית, אלה:
9
10 הודעת השוטר שרון זנטי, קצין בילוש במשטרת אילת בעת גביית ההודעה, אשר מסר כי
11 המערער פנה אליו וביקש ממנו לסייע לו, בדרך של הפחתת פעילות המשטרה אשר הפריעה
12 לניהול עסקי ההימורים שלו. בכתב האישום נטען, כי המערער אף הציע לשוטר תמורה כספית
13 עבור הסיוע (יוער, אגב אורחא, כי במסגרת הכרעת הדין בת"פ 40883-02-13, הורשע המערער
14 בהקשר זה, בביצוע עבירה של ניסיון למתן שוחד (עמ' 90-98 להכרעת הדין).
15
16 הקלטה של שיחה בין המערער והשוטר זנטי מיום 30.5.12, אשר במסגרתה נשמע המערער
17 מתייחס למקומות שבהם ניהל את עסקי ההימורים לכאורה, ובין היתר, מועדון ב"מרכז
18 שלום" באילת, ומועדון נוסף ב"מרכז תיירות" שבעיר, ואשר אותו התכוון אז לסגור.
19
20 הודעת הגב' ליזה יהושע, ומזכר שערך שוטר ששוחח עמה, מהם עולה, כי נהגה להמר במועדון
21 של המערער, אותו כינתה "דני הגרמני", ב"מרכז שלום", וכאשר הוצגה בפניה המחאה שלה
22 לפקודת המערערת, אישרה, כי ייתכן שמסרה את המחאה האמורה למערער, וזאת, על מנת
23 להמר במועדון ההימורים שהחזיק.
24
25 הודעת הגב' פאני דנינו, אשר סיפרה בין היתר, בהתייחס למערער (לאחר שהוצגה בפניה
26 המחאה שלה שהופקדה בחשבון המערערת): "...לדני יש לו מכונות של האינטרנט מכונות
27 הימורים אני הייתי פעם פעמיים אצלו, אני מסרתי למקום ששייך לדני את הצק הזה עבור
28 הימורים...". יוער, כי בהמשך מסרה כי שמעה מעובדת במועדון שבעל העסק הוא המערער.
29
30 הודעת הגב' שושנה כהן, אשר אישרה, כי המחאה שהופקדה בחשבון המערערת, ניתנה על
31 ידה עבור הימורים.
32
33 הודעת הגב' פאני דויקו אשר גם המחאה שלה הופקדה בחשבון המערערת ואשר אישרה, כי
34 הימרה במועדון ההימורים ב"מרכז שלום", אך לא ידעה לדבריה, מיהו בעליו של המועדון.
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 הודעת מר חיים גאגי (בפני חוקר רשות המסים), אשר גם המחאה שלו הופקדה בחשבון
2 המערערת ואישר, כי נהג להמר במועדון ב"מרכז שלום", וכי המחאה האמורה ניתנה
3 במסגרת הימורים במועדון. גם עד זה לא ידע לדבריו, מי בעלי המועדון.
4
5 הודעת הגב' מירב רביבו, אשר מסרה, כי נהגה להמר במועדוני הימורים השייכים למערער,
6 וכי המועדון ב"מרכז שלום" שייך למערער, והיה פעיל כ-3-4 שנים עובר לחקירתה.
7
8 הודעת הגב' יהודית כהן, אשר גם המחאה שלה הופקדה בחשבון המערערת ואשר גם היא
9 מסרה, כי נהגה להמר במועדוני הימורים באילת.
10
11 הודעות הגב' שיר עזרן, אשר לדבריה עמדה בקשר עם המערער בשנים 2010-2012, ואשר
12 סיפרה, כי המערער הוא הבעלים של מועדון הימורים ב"מרכז שלום", וכי הסביר לה כיצד
13 הפעיל את המועדון, באמצעות "קוף...". הגב' עזרן סיפרה גם, כי המערער הרעיף עליה
14 כספים ומתנות, לרבות מכונית שאותה רכש תמורת 62,000 ₪, כאשר הרכישה מומנה בפועל,
15 על ידי חברו של המערער, ששמו יגאל, והמערער החזיר לו את הכסף.
16
17 הודעת מר יגאל להב, אשר אישר, כי הלווה למערער סך 62,000 ₪, על מנת לרכוש את
18 המכונית, אותה העניק המערער לגב' עזרן. מר להב סיפר גם, כי המערער החזיק מכונות
19 אינטרנט, ב"מרכז שלום" וב"מרכז תיירות".
20
21 הודעות מר גלעד כרמי אשר סיפר, כי המערער היה בעל עסק ההימורים, וכי עבד עבורו
22 במספר מועדונים במהלך השנים. לדבריו, התקבל לעבודה במועדון הימורים בשדרות
23 התמרים באילת, מול "מרכז שלום" בשנת 2008, על ידי מר גדי אחיזבי אשר היה לדבריו
24 שותפו של המערער באותה תקופה, ובהמשך, עבר לעבוד במועדונים אחרים של המערער,
25 לרבות במועדון ההימורים ב"מרכז שלום". לדבריו, "המקום היה פתוח 24 שעות, אני הייתי
26 עושה משמרת אחת של כ-8 שעות" (הודעה מיום 15.1.13 נספח 18 לתצהיר מר וייס עמ' 4).
27 בין היתר, נחקר מר כרמי לעניין הפדיון במועדון ההימורים ב"מרכז שלום" והשיב: "...
28 הפדיון היומי של המשמרת שלי היה פעם מקסימום 5000 או 6000, 3500 ממוצע ליום
29 במשמרת שלי שהיא 8 שעות אבל אני לא קנה מידה כי לא הייתי טוב ולא התאמתני לתפקיד
30 (הודעה מיום 15.1.13 נספח 18 לתצהיר מר וייס, עמ' 5)".
31
32 הודעות מר עודד איילון, אשר סיפר, כי בשנת 2003, נרשם לבקשת המערער, כבעלים של עסק
33 שהיה שייך בפועל למערער, על מנת להסוות את הקשר של המערער לעסק, וליצור מצג מטעה
34 בפני הרשויות, כאילו מר איילון הוא הבעלים. רישום זה נותר על כנו עד שנת 2008, אם כי
35 לדברי העד, הוא סבר שחדל להיות רשום כבעל העסק בשנת 2006. מר איילון הבין לדבריו, כי
36 מהות העסק היתה פעילות הימורים, וראה במקום "מכונות מזל". הוא הבין לדבריו בדיעבד,

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 ששימש כ"קוף" עבור המערער. מר איילון גם היה דייר ביחידת דיור בבית המערערים, באותה
2 תקופה.
3
4 בנוסף, נתפסו במועדון ב"מרכז שלום" מסמכים שונים, המצביעים על טיב הפעילות בו, וכן
5 סך 4,810 ₪ במזומן, אשר לדעת המשיב הינו סכום פדיון המשמרת, אשר בסופה נערך
6 החיפוש. מסקנה זו נסמכת, בין היתר, על דברי מר גלעד כרמי לפיהם בסוף כל משמרת, היה
7 מוכנס הפדיון של אותה משמרת למעטפה ומועבר אל המערער.
8
9 מטעם המערערים הוגשו בשלב ראשון תצהירי עדויות ראשיות של המערער ושל המערערת,
10 אשר שללו כל קשר לעסקי ההימורים, וסיפקו הסברים שונים לראיות שבידי המשיב, וכן של
11 מר שלמה איפרגן, אשר עסק לדבריו בהתקנה ותיקון של מכונות הימורים בעיר אילת בשנים
12 1998-2009. בהמשך הוגשו תצהירי עדויות ראשיות נוספים של שלושת העדים האמורים,
13 אשר נבדלו מעט מן התצהירים הראשונים שלהם, בתוכנם ובניסוחם.
14
15 המערער העיד בין היתר בתצהירו, כי מקור ההליך הפלילי נגדו ונגד רעייתו, כמו גם השומה
16 שבגינה הוגש הערעור, בסכסוך עם השוטר אשר עמו עמד בקשר, ואשר עליו התלונן במח"ש.
17 המערער העיד כי השכיר בשכירות משנה, את החנויות ששכר בשכירות ראשית ב"מרכז
18 שלום", למר נאדר סעיד ואף צירף הסכם שכירות עם מר נאדר סעיד, להוכחת הטענה. העד
19 התייחס גם להודעות מר כרמי ולנתונים שמסר במסגרתן.
20
21 המערערת העידה גם היא בתצהירה, בין היתר, על נסיבות שכירת החנויות ב"מרכז שלום"
22 והשכרתן למר נאדר סעיד.
23
24 מר שלומי איפרגן העיד, על עיסוקו בתחום אספקת מכונות הימורים למועדוני הימורים בעיר
25 ושירותי תיקון שלהם. העד העיד, כי הוא עצמו הורשע בעבירה של ניהול משחקים אסורים.
26 לדבריו, הוא סיפק מכונות ושירותי תיקון למר נאדר סעיד במועדון ב"מרכז שלום". העד העיד
27 על עניינים נוספים אך זאת, כעדות סברה, או עדות על דבר שבמומחיות, וזאת על אף שלא
28 הוגשה חוות דעת מומחה מטעמו.
29
30 בנוסף הגישו המערערים, יחד עם התצהירים שהוגשו בהמשך ההליך כאמור, תצהיר עדות
31 ראשית של מר נאדר סעיד, אשר העיד, כי שכר מן המערער את החנויות ב"מרכז שלום", וכי
32 הוא, ולא המערערים, היה בעליו של עסק ההימורים במקום, הפעיל אותם בעצמו, והעסיק
33 את העובדים במקום ובהם את מר גלעד כרמי. העד העיד גם בתצהירו, כי הורשע בהחזקת
34 מקומות הימורים וניהול עסק ללא רישיון, בין היתר בגין המועדון שב"מרכז שלום", ונדון
35 לעונשים של מאסר מותנה וקנס, וכן העיד, כי נחקר בשנת 2011 ברשות המיסים, והוצאה לו
36 שומה על סך 189,000 ₪. העד גם העיד, כי "הרווחים שהמקום הפיק בתקופות טובות ביותר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 נעו בין 12,000 ל- 20,000 ₪ ברוטו לחודש – לפני מסים והיו גם תקופות של הפסדים" (סעיף
2 26 לתצהירו).

3
4 במהלך ישיבות ההוכחות העידו המערערים, גם את העדים, הגב' פאני דויקו, מר יגאל להב,
5 והגב' שיר עזרן, אשר שללו שניהם, כל ידיעה על מעורבות של המערערים בעסקי ההימורים
6 והסבירו, כל אחד לשיטתו, את האמרות שתועדו בהודעות שנגבו מהם במהלך חקירות
7 הרשויות נגד המערערים.

8
9 יצוין, כי המערערים הורשו להגיש את הפרוטוקולים של הישיבות שנערכו במסגרת ת"פ
10 13-02-40833, וזאת, בכפוף לזכות הצדדים לטעון לעניין קבילות דברי העדים שתועדו בהם.
11 הפרוטוקולים הוגשו בהמשך, לתיק בית המשפט.

12
13 כמו כן, הגיעו הצדדים במהלך הישיבות להסכמות, שלפיהן תיראנה עדויותיהן של העדים מר
14 גלעד כרמי, עודד איילון, קצין המשטרה שרון זנטי, הגב' מירב רביבו והגב' יהודית כהן,
15 במסגרת ההליך הפלילי, כאילו נשמעו במסגרת הערעור דנא, וזאת, בכפוף לזכות הצדדים
16 לחלוק על נכונות דברי העדים האמורים.

17
18 קביעת המשיב שלפיה, המערערים היו הבעלים של עסק ההימורים והפעילו אותו במשך
19 תקופה ארוכה, נסמכות כאמור על ראיות מנהליות הקושרות את המערערים לעיסוק האמור,
20 ובהן הודעות הנחקרים בפרשה.

21
22 ראייה מרכזית, הינה הודעתו של מר גלעד כרמי, הכוללת פירוט של עסקי המערערים בתחום
23 ההימורים לאורך השנים, ואופן הפעלת עסקים אלה. בפתח חקירתו הנגדית במסגרת התיק
24 הפלילי, ביקש עד זה לחזור בו מדברם מסוימים שאמר במסגרת חקירתו במשטרה, לעניין
25 היקף ההכנסות בגין פעילות מועדון ההימורים, ובשל כך, הוכרז עד עוין לתביעה והודעותיו
26 במשטרה התקבלו על פי הוראת סעיף 10א' לפקודת הראיות (עמ' 65 לפרוטוקול הישיבה מיום
27 6.11.13 בת"פ 13-02-40883). העד נחקר ע"כ, חקירה ראשית כנגדית, על ידי בא – כוח
28 המאשימה. העד אישר, כי עבד עם המערער בתחום ההימורים בשנים 2008-2012 במקומות
29 שהיו בבעלות המערער, וכן אישר, כי עבד בעסק משמרת אחת ביום וכי הפדיון הממוצע היה
30 3,500 ₪ למשמרת. למעשה אישר העד את תוכן הודעותיו במשטרה בעניינים אלה. העד גם
31 אישר, כי סך 4,810 ₪ שנתפס בחיפוש בעסק ותועד במש/1, היה הפדיון למשמרת שהסתיימה
32 בעת ביצוע החיפוש. העד העיד, בחקירתו הנגדית על ידי הסנגור, כי כאשר הוחזרו לו חלקים
33 מהמכונות המשחק שהיו במועדון, על ידי משטרת ישראל, הוא מסר אותם למערער, מה
34 שעולה בקנה אחד עם הסברה, כי המערער היה בעליהם של המכונות.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 כמפורט לעיל, גם מר יגאל להב וגם הגב' שיר עזרן קשרו את המערער לעסק ההימורים. גרסת
2 הגב' עזרן בהודעתה, מפורטת, ומבוססת הן על דברים שראתה בעיניה, והן על דברים ששמעה
3 מן המערער, וככאלה הינם קבילים, בהיותם בגדר עדות על הודאת בעל דין, שהינה חריג לכלל
4 הפוסל עדויות מפי השמועה.

5
6 כאשר נחקרו עדים אלה בחקירה נגדית, הכחיש כל אחד מהם את נכונות הפרטים בהודעות,
7 אשר הצביעו על המערער כבעל עסק ההימורים –

8
9 מר להב נחקר על האמרה המיוחסת לו בהודעתו, בדבר עיסוקו של המערער במכונות
10 אינטרנט בעסק ב"מרכז שלום", והשיב "בשום אופן לא. לא אמרתי כזה דבר. אני אמרתי
11 שהשכיר חנויות ליד בית הקפה וזה הכל. זה מה שטענתי גם במשטרה" (עמ' 12 ש'
12 לפרוטוקול הישיבה מיום 26.12.16). העד גם הכחיש, כי סייע למערער ברכישת המכונות עבור
13 הגב' עזרן, חרף האמור בהודעתו לעניין זה.

14
15 הגב' עזרן העידה, כי הדברים שסיפרה בחקירתה אודות עיסוקו של המערער בתחום
16 ההימורים, היו שקרים, וכי סיפרה את הדברים על יסוד שמועות ולא על יסוד דבריו של
17 המערער. הכל לטענתה, משום שבקשה לסייע בחקירה, ולא הייתה מודעת לתוצאות הקשות
18 של שקריה, ואילו בעת חקירתה נגדית, הייתה לדבריה בוגרת יותר, והבינה שאין כל בסיס
19 לדברים שסיפרה למשטרה.

20
21 סבורני, כי אין להעדיף את דברי עדים אלה בחקירותיהם הנגדיות, על הדברים אשר נכתבו
22 מפיהם בהודעותיהם במשטרה. קשה לקבל את דברי מר להב שלפיה, נכתבו בהודעתו פרטים
23 לא מעטים הקושרים את המערער בבירור לעסקי ההימורים, מבלי שאמר אותם, ומבלי
24 שטרם לתקנם. מעבר לאמור, משלא ביקש ב"כ המערערים לחקור את גובה ההודעה, אין יסוד
25 לקבוע, כי החוקר מעל בתפקידו, וכתב, על דעת עצמו, גרסה בדויה, שלא נמסרה על ידי העד.
26 גרסתה של הגב' עזרן בחקירתה הנגדית לא סיפקה הסבר מניח את הדעת, לשלל הנתונים
27 המפלילים שמסרה בחקירתה במשטרה, וקשה לקבל את הסברה, בדבר הסיבות למסירת
28 הפרטים. מעבר לאמור, גם נוכח ההתרשמות הישירה מן החקירות הנגדיות של עדים אלה,
29 איני רואה מקום להעדיף את גרסאותיהם המאוחרות, על האמור בהודעותיהם.

30
31 כאמור, לא נחקר מר גלעד כרמי במסגרת ההליך דנא, והצדדים הסתמכו על חקירתו במסגרת
32 ההליך הפלילי. לא מצאתי בטיעוני המערער לעניין מר כרמי, טעם מספיק לדחות את גרסתו
33 של העד כבלתי מהימנה, ומכאן, כי הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה עומדים על מכונם,
34 ולא הופרכו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 גם יתר הראיות המנהליות, אשר מקומן מרכזי פחות, לא הופרכו, ולא מצאתי בחקירת מי
2 מהעדים הרלוונטיים סיבה לדחות את הדברים שמסר בהודעתו.

3
4 אשר לגרסת מר נאדר סעיד, הרי שעד זה לא עורר אמון בחקירתו הנגדית, מה גם שהעיד על
5 עצמו כמי ששימש איש – קש בעסקי ההימורים, עבור אחרים. יודגש, כי עד זה כבר ריצה את
6 עונשו בגין עבירות ההימורים שביצע, ולא נטל על עצמו כל סיכון בשלב החקירה הנגדית,
7 במסירת הגרסה שלפיה, הוא היה בעליו של עסק ההימורים.

8
9 ההתרשמות מחקירתו הנגדית של מר איפרגן, לא הובילה למסקנה אחרת, לעניין מעורבות
10 המערער בעסקי ההימורים.

11
12 אשר לעדויותיהם של המערערים, הרי מעבר לכך שיש לנקוט זהירות בהתייחס אליהן בהיותן
13 עדויות של בעלי דין, הרי שלא מצאתי בהן הסברים העשויים להניח את הדעת לשלל הראיות
14 העומדות נגד המערערים, ולא שוכנעתי בדבר מהימנותן.

15
16 המסקנה היא, כי ממצאיו של פקיד השומה, בדבר היות המערערים בעלי עסק ההימורים
17 בשנות המס הנדונות, מבוססת על תשתית ראייתית מוצקה, אשר לא התערערה, גם במסגרת
18 הערעור.

19
20 9. אשר לסבירות השומה שהוציא המשיב למערערים לפי מיטב השפיטה –

21
22 המערערים לא ניהלו כמובן ספרים בגין עסק ההימורים, אשר בעלותם בו הוסוותה, כנלמד
23 מראיות המשיב. מקום שלא נוהלו ספרי חשבונות ע"י נישום, מוסמך פקיד השומה לערוך
24 שומה, על פי מיטב השפיטה, בהתבסס על נתונים ממשיים (ע"א 734/89 פיקנטי תעשיות מזון
25 בע"מ נ' פקיד שומה גוש דן, פ"ד מו(5) 309).

26
27 השומה על פי מיטב השפיטה, היא בגדר השערה מושכלת, המבוססת על מומחיותו וניסיונו
28 של פקיד השומה. על השומה להיות נאמנה לאמת, במידת האפשר, אך אין לצפות, כי תהא
29 מדויקת ומבוססת לכל פרטיה, ועל כן, המשיב אינו נדרש להוכיחה בראיות פרטניות, לכל
30 אורכה, והוא רשאי להתבסס על אומדנים והערכות, בהסתמך על ניסיונו המקצועי נ"ר בין
31 היתר, ע"א 112/86 מנהל מס ערך מוסף נ' שמעון חכים, פ"ד מה(2) 837; ע"א 8375/06 ד"ר
32 מנחם צ'צ'קס נ' מנהל מע"מ פתח תקוה (ניתן ביום 25.3.09), בס' 20 לפסק הדין
33 [(25.3.2009)].

34
35 נפסק, לעניין גדרי התערבותו של בית המשפט, בשומה על פי מיטב השפיטה: "אכן, שומה
36 המוצאת על פי מיטב השפיטה של מנהל מע"מ על דרך האומדן, ההערכה והניסיון האישי,

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 14-03-62251

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 עשויה שלא לשקף את המציאות ואף להיות גבוהה יתר על המידה, אולם בכך אין רבותא.
2 כבר נפסק כי בנסיבות המתוארות 'אין בידי בית-המשפט להושיע לנישום ואין בידי זה אלא
3 להלין על עצמו שניהל עסק במימדים כאלה ולא דאג לניהול ספרי חשבונות' ... קרי, גם
4 בנסיבות אלה, לא יתערב בית המשפט בשומה, אלא אם יוכח כי זו בלתי סבירה ומפורזת
5 בעליל" (ע"א 8375/06 צ'צ'קס האמור לעיל, בס' 22). עוד נפסק בעניין זה: "...ברי, כי מי
6 שאינו מנהל ספרים כדין – ידו על התחתונה" [ע"א 4160/13 סלע בנגב חברה לעבודות עפר,
7 כבישים ופיתוח בע"מ נ' מנהל מע"מ באר שבע (ניתן ביום 10.5.2015), בס' לח לפסק הדין].
8
9 ואשר לנטל המוטל על המערער להפרכת שומה שנערכה על פי מיטב השפיטה על יסוד נתוני
10 אמת, נפסק: "...נישום שספריו נפסלו אינו יכול עוד להיבנות מכך שבית המשפט יאמין
11 לכל הצהרותיו, ועליו להביא הוכחות אובייקטיביות (להבדיל מעדותו שלו) לביסוס טענותיו.
12 בית המשפט נתן דעתו לכך, שקל מאוד להפריח טענות בדבר שרירות והגזמה, ועל-כן
13 הדגיש, כי אין די בטענות בעלמא, אלא עליהן להיתמך בראיות אובייקטיביות של ממש...
14 העמידה על כך שמערער יוכיח בראיות חותכות, כי הערכתו של פקיד השומה הייתה
15 שרירותית או מופרכת מעיקרא, היא פועל יוצא של האשם הרובץ לפתחו של הנישום, אשר
16 באי-ניהול ספרים קבילים מנע מפקיד השומה את האפשרות לברר את הכנסתו לאשורה..."
17 (ע"א 352/86 פקיד שומה פתח תקוה נ' עו"ד יצחק אורן, פ"ד מד(2) 554, 559).
18
19 יודגש, כי בית המשפט מוסמך לבקר את השומה לגופה, כמו גם את ההליכים שהובילו
20 לעריכתה, ואולם בית המשפט לא יחליף את שיקול דעת הרשות בשיקול דעתו, ולא יתערב
21 בהחלטות פקיד השומה, אלא אם עמד הנישום בנטל המוטל עליו, והוכיח שהשומה
22 שרירותית, או מופרכת מיסודה (ר' בין היתר, ע"א 8375/06 צ'צ'קס הנ"ל).
23
24 בענייננו, מבוססת השומה על דבריו של מר גלעד כרמי במסגרת הודעותיו במשטרה, אותם
25 חזר ואישר בחקירתו הנגדית, במסגרת ההליך הפלילי. כאמור, סבורני כי יש לקבל את דבריו
26 האמורים של כרמי, אשר לגביהם נראה שלא היה לו כל אינטרס לשקר, ואשר לא נסתרו וודאי
27 לא הופרכו. אמנם, מדובר בעדות אחת, ואולם פקיד השומה רשאי היה להסתמך עליה, וודאי
28 כאשר המערערים לא הוכיחו, כי סכומי הפדיון בפועל, היו נמוכים מן הסכומים שציין מר
29 כרמי. יודגש, כי ההנחות שהניח המשיב במסגרת השומה היו זהירות, שכן מדברי מר כרמי
30 עולה, כי הפדיון הממוצע המשמרות שלו היה נמוך מהרגיל, וכן, משהניח פקיד השומה הנחה
31 שלפיה פעל העסק 300 ימים בלבד בשנה, כאשר על פני הדברים, לא הייתה סיבה להניח שלא
32 פעל במשך כל השנה ברצף. סכום הכסף שנתפס בעת החיפוש כעולה ממש/1, תומך בדברי מר
33 כרמי, הגם שמדובר בראיה לעניין הפדיון במשמרת יחידה.
34
35 פקיד השומה הסתמך על הראיות שעמדו בפניו, לעניין קביעת סכום ההכנסה בעסק, ובנסיבות
36 העניין, סבורני כי התשתית הראייתית האמורה ביססה את השומה במידה הנדרשת.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

עוד אצטט לעניין זה בהסכמה, את האמור בהכרעת הדין שניתנה בהליך הפלילי בעניינם של המערערים (עמ' 71 להכרעת הדין): "ב"כ המאשימה טען, כי כתוצאה מניהול המשחקים האסורים, הנאשמים הפיקו רכוש והכנסות בסכום שאינו ידוע למאשימה במדויק, אך של לפחות 10 מיליון ₪.

הגם שלאור העובדה שהנאשמים לא דיווחו כלל על עיסוקם בהימורים, לא ניתן להעריך באופן מדויק כמה כסף הפיקו הנאשמים כתוצאה מניהול מועדוני ההימורים, ניתן, בכל זאת, לערוך הערכה גסה באשר לרף המינימום שהפיקו.

בתאריך 18.07.2011 גלעד כרמי נחקר בגין כך שעבד במקום ההימורים שבמרכז שלום בעת שנערך שם חיפוש ונתפס עליו, בין היתר, סכום של כ- 4400 ₪ בשתי שקיות – באחת, 3340 ₪ ובשנייה 1100 ₪.

כפי שקבעתי לעיל, גרסתו של כרמי במשטרה אמינה בעיניי. כרמי העיד, כי "הפדיון היומי של המשמרת שלי היה פעם מקסימום 5000 או 6000 ₪, 3500 ממוצע ליום במשמרת שלי שהיא 8 שעות, אבל אני לא קנה מידה כי לא הייתי טוב ולא התאמתי לתפקיד".

דבריו של כרמי מתחזקים לאור המסמך שנתפס במקום ההימורים בעת החיפוש (ת/19), לפיו פדיון של נאדר סעיד לטעון, כי הרווח במשמרת זו עמד על כ-500 ₪ בלבד בלתי סביר ולא עולה בקנה אחד עם הנתונים המופיעים במסמך שנתפס. כפי שעולה מן המסמך, הרווח שהפיקו המכונות במשמרת אחת ביום 18.07.2011 הוא 4810 ₪. באותה משמרת היו הוצאות, חייבים ושכר עבודה ולאחר כל הניכויים (הגם שחייבים עתידים לשלם את חובם כפי שראינו מהצ'קים שהוצגו במסגרת ההליך) עמד הסכום על 2940 ₪ לכך נוספו 400 ₪ והתקבל הסכום 3340 ₪. טענתו של נאדר סעיד שיש להפחית מסכום זה 2900 ₪ (שהיו בקופה בתחילת המשמרת) אינה נכונה, שכן סכום זה לא חושב במסגרת רווחי המכונות באותה משמרת ומדובר בסכום שלא כולל את הסך של 2900 ₪.

ברור, כי כאשר מדובר בעסקי ההימורים שלא דווחו, אין נוסחה שיכולה לחזות או לשקף את הרווחים שהופקו, שכן העבירות נעשו במשך מספר שנים, במספר מקומות וכמובן שהסכומים משתנים ממקום למקום ואפילו ממשמרת למשמרת, אך רק כדי לסבר את האוזן אציין, כי די בכך שמקום ההימורים הרוויח רק 1000 ₪ בכל משמרת (הרבה פחות מהסכומים עליהם דיבר כרמי) ו-3000 ₪ ביום. סכום זה נכפיל בכ-300 ימים בשנה (בהנחה מרחיקת לכת ומימליסטית שהמקום לא עבד בחגים, וחופשות - כ 65 ימים) התוצאה היא: = 900,000 ₪ בשנה. סכום זה נכפיל ב-10.5 שנים (שנתיים וחצי בהן מועדון ההימורים הסילברסטאר היה פעיל, 6 שנים בהן מועדון ההימורים מרכז שלום היה פעיל ושנתיים בהן מועדון ההימורים מרכז תיירות היה פעיל) ונגיע לסכום של 9,450,000 ₪ והוא למעשה הסכום המינימלי אותו הפיקו הנאשמים מהימורים במהלך השנים האלה, במועדוני ההימורים האמורים, כאשר ברור מהראיות בתיק שמדובר בסכום גבוה בהרבה".

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

ע"מ 62251-03-14

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 המערערים לא הביאו במסגרת הערעור ראיות, לעניין ההכנסות מעסק ההימורים בפועל,
2 מעבר לעדויות בעל פה אשר לא התקבלו כמהימנות, ואף לא הגישו חוות דעת מומחה, לעניין
3 ההכנסות הנהוגות בעסקים מסוג זה. יוער, כי המערערים אינם יכולים כמובן להיבנות מעדות
4 מר איפרגן משלא הוגשה חוות דעת מומחה מטעמו, וכאשר מכל מקום לא היה בה די כדי
5 לערוך שומה חלופית.

6
7 מכאן, כי אין מקום להתערבות כלשהי בשומה, ויש להותרה על כנה.

8
9 סבורני, כי יש לדחות את טענות המערערים, לעניין שרירות, התנכלות, ואפליה - 10

11 טענות המערערים לעניין הרקע לפתיחת החקירה נגדם על רקע סכסוך בין המערער והשוטר
12 זנטי, נשענות על עדות המערער בלבד, בבחינת עדות יחידה של בעל דין, ואין לקבלה, מה גם
13 שמר זנטי לא נחקר בהליך דנא, וגרסתו לא הופרכה במסגרת ההליך הפלילי.

14
15 טענת האפליה גם היא לא הוכחה, משלא הביאו המערערים ראיות להוכיח טענותיהם בדבר
16 השומות שהוצאו לאחרים, והנתונים שעליהן נשענו. כך גם ביחס למר אחיצבי, אשר נזכר
17 בהודעת מר כרמי, ואשר לא הוצגו ראיות כלשהן לעניין שותפותו הנטענת עם המערער,
18 היקפה, טיבה ומשכה, ומשכך, לא ניתן לקבוע לגביה ממצא כלשהו.

19
20 לפיכך, נדחה הערעור. נוכח סכום המס שבמחלוקת והיקף ההתדיינות בפועל ישלמו 10
21 המערערים למשיב הוצאות המשפט בסך 80,000 ₪.

22
23 ניתן היום י"ד בסיוון התשע"ז, 8 ביוני 2017, בהעדר הצדדים.

24

גד גדעון, שופט

25